

[Finansministeren.]

i dette Spørgsmaal, saadan at eventuelle nye Regler kan gennemføres inden den næste Skatteligning.

Det Spørgsmaal, det ærede Medlem Hr. Axel Sørensen rejste vedrørende Køb af Livrenter o. lign., skal jeg tage under Overvejelse.

Jeg skal naturligvis ikke, naar der er rejst Ønske om en Udvalgsbehandling, modsætte mig en saadan, men jeg henstiller, at den bliver meget hurtig, da det jo af praktiske Grunde er meget vigtigt, at den nye Lov kan gennemføres inden Jul.

Kristen Amby: Da jeg er helt enig i de Betragtninger, mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Victor Larsen fremførte vedrørende en Indkomstbeskatning af Salg af Anlægspapirer, naar det er Aktier, saa skuffede det mig naturligvis, at Svaret fra den højtærede Finansminister var dette, at han mente, at man endnu en Gang maatte forlænge denne Lov, der blev til under de særlige Forhold. Men nu skal der jo tales om Tingene i et Udvalg, og man skal vel ogsaa tale om dette, men jeg vil gerne sige til den højtærede Finansminister, at bortset fra den Urimelighed og Uretfærdighed, der ligger i, at Salg af andre Ting, af Genstande, af fast Ejendom i By og paa Land, selv om et saadant Salg har indbragt en udpræget Krigsgevinst, aldrig har været beskattet som Indkomst — bortset fra denne Uretfærdighed, som altsaa vedbliver at bestaa, og som har bestaaet Krigen igennem, synes jeg, at Korrelatet til det Synspunkt — som jeg i øvrigt har gjort gældende tidligere, da Sagen var til principiel Behandling, først i 1940 og senere vist i 1942 — maatte være dette, at Papirer, hvis Værdi for de Mennesker, der beholder dem, dog i nogen Grad eller for største Delens Vedkommende nu i Aarevis har været bestemt af det Udbytte, de giver, ikke i Formueopgørelsen burde sættes til en eller anden oppustet Børsværdi; det er helt urimeligt, særlig naar det drejer sig om Papirer, som ikke sælges, fordi de maaske er baandlagt og næsten ikke kan sælges. Men det er ikke bare urimeligt i det Tilfælde, det er ogsaa urimeligt, hvor Mennesker siger: Ja, men vi har haft disse Papirer altid, vi vil have dem som Anlægspapirer, os er det i og for sig ligeegyldigt, hvor de staar paa Kurslisten, vi beholder dem, fordi vi har Tillid til disse Selskaber. Man har f. Eks. nævnt, at Det Forenede Dampskibsselskabs Papirer for mange, mange Mennesker har været Anlægspapirer, daarlige Anlægspapirer, hvis man ser paa Udbyttet i en

Aarrække; men saa meget des urimeligere er det, at man, naar man, i øvrigt ud fra selve Forslagets Hensigt, har villet opfordre Folk til ikke at sælge deres Papirer, altsaa at holde Markedet i Ro, saa alligevel kræver, at de Mennesker, der retter sig efter det, som er Hensigten og Meningen med Forslaget, skal straffes ved, at en mere eller mindre tilfældig Værdi paa Børsen skal give sig Udslag i, at de skal betale en meget stærkt stigende Formueskat.

Og det drejer sig ikke bare om børsnoterede Papirer, det drejer sig ikke mindre om de private Aktieselskaber, som efter Lovgivningen jo — og det var ogsaa rigtigt, at man gjorde det — har været bundet med Hensyn til deres Udbytte, men af hvis Papirer man kursmæssigt i Skattevæsenet ansætter Værdien efter, hvad den indre Værdi virkelig er, og hvor man i en lang Periode tog meget lidt Hensyn til det Udbytte, der blev givet, men tog Hensyn til de Værdier, der var. Følgen er — jeg tror, der er nævnt et bestemt Tilfælde for mig — f. Eks. denne: en Enke i et Familieaktieselskab havde Aktier til en nominal Værdi af 70 000 Kr.; Udbyttet var vist omtrent 6 pCt., det var jo et meget pænt Udbytte, men den indre Værdi skønnedes saa af de offentlige Myndigheder at ligge op til 400, og den paagældende maatte altsaa betale Formueskat ikke af 70 000 Kr. eller et Beløb, der stod i Forhold til Afkastningen, maaske 6 pCt., men af 4 Gange 70 000 Kr., maaske 280 000 Kr. Dette synes jeg, at den højtærede Finansminister, som jo er en kyndig Mand med en saglig Indstilling paa disse Omraader — i alt Fald efter det korte Kendskab, vi har til ham her i Tinget, men for øvrigt ogsaa efter det Ansigt, han har skabt sig i Offentligheden —, bør tage op som et rent sagligt Spørgsmaal. Hvis man skal fortsætte med denne Lovgivning, er det nødvendigt, at man med Hensyn til Formueberegningen tillader en anden Praksis end den, man hidtil har fulgt.

Finansministeren (Thorvald Kristensen): De Betragtninger, det ærede Medlem Hr. Kristen Amby fremsatte, er jeg ikke uden Forstaaelse for. Jeg kender flere af disse Problemer fra tidligere Overvejelser.

Maa jeg i al Almindelighed sige, at det kan jo ikke være min Opgave at være Advokat for den paagældende Lovbestemmelse, som er indført paa et Tidspunkt, da jeg ikke var Medlem af Rigsdagen. Jeg finder selv, at den maaske kan være diskutabel, men jeg har ikke været i Stand til paa den korte Tid, der har været levnet mig, at granske